

## Dorință

Lyana Poezii

---

Privește-mă... când soarele apune  
Și se topește vag, în depărtări,  
Atunci căușul palmelor fecunde  
Va netezi fecunde sărutări....

Ia-mi inima topește-o la foc rece,  
Transformă-mi-o în pană argintie,  
De-ar fi să pleci din existențe sumbre  
Ascunde-o sub vreun colț de pălărie.

Nu m-ameți cu veșnice regrete,  
Noți nedormite, gânduri în zadar,  
Ce te-or lovi cândva, prin vremuri grele,  
Și-ți vor călca prin suflet iar și iar....

Căci voi fi fie vis, fie furtună,  
Dureri ascunse-n spații străvezii  
Sau orice-ai vrea să fiu în lumea asta  
Ca să mai poți în brațe să mă ții...

Privește-mă când luna alburie  
Se înalță atât de mult în depărtări  
Iar raza ei în răsfrântă -n nemurire  
M-alintă vag mă-nvăluie-n uitări

Îmi netezește calea nemuririi  
Acea pe care, de un timp încoace  
M-am pomenit deodată fără voie  
Și fără ca să mă mai pot întoarce.....